

synes tegnede et rigtigt billede. Det vil jeg da gerne kvittere for.

I den forbindelse vil jeg godt sige, at når nu man tegner det billede af de menneskerettighedskrænkelser, der foregår, og man mener, at der skal gøres en masse ting, kan hr. Lars Barfoed så ikke komme på en eneste ting, som man mener at Danmark kunne gøre selvstændigt, uden at man nødvendigvis skal inddrage EU eller andre internationale organisationer, hvor der er en tendens til, at det bliver laveste fællesnævner? Kan hr. Lars Barfoed ikke komme på et eneste initiativ, som Danmark kunne tage selvstændigt i den her sag?

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jamen Danmark har faktisk gjort noget. Danmark har jo løbende deltaget i arbejdet i Europarådet, hvor der lægges et pres for at få en acceptabel menneskerettighedssituation. Det har rent faktisk ført til domme over for Rusland, som Rusland jo også har accepteret, Rusland har betalt de bøder, der er forbundet med dem, og Danmark arbejder i bilaterale kontakter såvel som i de multilaterale organer, som vi er repræsenteret i, for også i Tjetjenien at få skabt en bedre menneskerettighedssituation og få stoppet terroren. Så jeg mener, vi gør noget.

Men man skal ikke bilde sig ind, at vi kan sidde her i det danske Folketing og træffe en beslutning, der så fra den ene dag til den anden får afgørende betydning for menneskerettighedssituationen i Tjetjenien. Så enkel er verden desværre ikke. Det ville jeg da ønske. Jeg ville ønske, at hr. Rune Lund og jeg og andre gode kræfter her i Folketinget kunne blive enige om, at nu stopper vi det dernede med brud på menneskerettighederne og terror, men sådan er det jo ikke.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg påstår ikke, at noget kan ordnes med et snuptag i Tjetjenien. Det er der ingen der tror på. Det er en meget vanskelig situation. Men vi har i årevis haft en situation, hvor vi har kunnet se, at der er blevet ved med at blive myrdet i tusindvis af mennesker. Over 200.000 er blevet myrdet siden 1994 – ligesom i Darfur, hvor der er døde lige så mange mennesker, det er bare sket over en kortere tid.

Vi har et Tjetjenien, som er et europæisk Darfur i slowmotion, og vi har kunnet se, at det,

som er sket indtil videre, ikke har hjulpet, der er ikke blevet gjort nok. Og i den situation må man da stoppe op og sige: Jamen hvad kan vi så gøre? Er der noget mere, vi kan gøre?

Og der er det jo sådan i det forslag til vedtagelse, som SF og Enhedslisten har fremsat i dag, at der f.eks. står støtte til demokratiske kræfter, f.eks. Soldatermødrenes Komité; der står rejse en sag mod Rusland ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som vil skabe mere fokus og også politisk pres på Rusland; og der står, at man også f.eks. kan arbejde for at inddrage den internationale krigsforbryderdomstol for at dømme folk, der har stået for krigsforbrydelser. Er det ikke nogle gode tiltag, som man kunne gribe fat i?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg mener ikke – med al respekt for vores lands styrke og formåen – at en dansk enegang med anlæggelse af internationale retssager er noget, som flytter noget. Jeg mener måske tværtimod, at det vil undergrave vores muligheder for i en bredere sammenhæng at bidrage til at lægge et pres.

Så jeg tror, vi let kunne risikere at bruge kræfterne på noget, som fører til intet, men som måske tværtimod undergraver vores position og vores rolle andre steder. Så jeg tror ikke, vi skal gå den vej, som hr. Rune Lund foreslår.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må tilstå, at det jo er en interessant udvikling, man ser i Det Konservative Folkepartis politik i forhold til Rusland-Tjetjenien-konflikten. Da udenrigsministeren var folketingsmedlem og Det Konservative Folkepartis ordfører på det her område, var der helt andre boller på suppen. Der var det jo en konsekvent kritik af Rusland, en konsekvent og meget anerkendelsesværdig kamp for at støtte tjetjenernes ret til selvstændighed.

Og i 2001, da vi havde den sidste debat under den forrige regering, da hr. Per Stig Møller stadig væk var hr. Per Stig Møller i opposition, ville han godt være med til, at vi skulle sætte Rusland for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Det ville han godt dengang. Han gjorde helt klart rede for, at han faktisk havde været imod at optage Rusland i Europarådet, men fordi han regnede med, at Rusland nu kunne holdes bedre i ørerne, ville han alligevel stemme for.